



Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1494 usque ad annum 1507

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118448

§. 4. Varia opinio da caussa mortis suæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67025](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67025)

Sæcul. XV
a.C. 1498.

gia, quos impensius colebat, implorare
solitus erat: Tandem vero tertia vice lo-
quelam recuperans, placide exspiravit.
Anno ætatis suæ vigesimo octavo, mi-
nus tribus mensibus, Regni vero deci-
mo quinto.

§. IV.

*Varia opinio de cauſa mortis
ſuæ.*

Belleſ. hift.
Car. VIII.

Ceterum effusa in populum fama variam
mortis cauſam divulgabat, pro ve-
teri vulgi more, quo post insolita ac fu-
bitanea Principum fata singuli de gene-
re obitus inter se mullitant. Refert
Belleforestus, Regem ex venenato mali
citri odore periuſſe; verum id complu-
ribus Historicis veritatis specie deſtitutum
videtur. Medicorum ſententia eo abiit,
abſumptum fuisse apoplexia per noxiā
pituitæ diſtillationem provocata, cui ta-
men malo per crebras alvi purgationes
obviari potuifſet: nil certius autem hac
ſuper re ſtatui valet, quam quod nulla
ſalutis cura, nullove artis medicæ auxi-
lio Regis vita ad longius curriculū
protrahi potuifſet; primævo enim natu-
ræ vitio debiliffima corporis affectione
laborabat, quam insuper singulis diebus
flagitiosa, ac perdiſta libidine magis ex-
tenua-

tenuabat, cum tamen licentior ejusmodi sacrae XV.
vita firmissimas quoque corporum opti- A.C. 1493.
me constitutorum vires enervasset. Ce-
terum illi deformitas corporis, ac nota-
bilis vultus foeditas erat, humeros gesta-
bat prominentes, loquela tardus, ac ti-
tubans, cetera oculos habebat acutos, ac
scintillantes, viguit ingenti impetu ad
res magnas suscipiendas, caruit tamen
in suscep*the hist. de la*
tis constantia; commendabatur
bonitate, humanitate ac mansuetudine
erga omnes, adeo, ut toto vitæ suæ tem-
pore nullum ex famulis a se dimisisset,
tantopere ab ipsis amatus, ut praeter
quemdam satellitem aliis quidam illius Sainte Mar-
famulus comperto ejus obitu examinis maison de
corruerit; id tamen Regi vitio datum, France
quod jussa sua sperni, negligentius in-
dulsiisset.

Corpus ejus in arce Ambasiana soli-
dos octo dies publice expositum, tandem
ad Ecclesiam S. Dionysii delatum est, u-
bi prope Altare sepulturæ mandabatur.
Testatur Comminæus, tam solemnem Comm. l. c.
funeris pompam fuisse, ut ea Prædeces-
torum omnium exequias superaret. Ga- Gaguin. l. II
guinus eo tempore præsens refert, Ca-
daver, comitantibus ordine ac veste lu-
gubri Principibus, atque primoribus, auli-
cis, & Ministris numero plusquam millibus
septem, Parisios usque deductum fuisse, &
præ-

Sæcul. XV. præludentibus quadringentis facibus,
A.C. 1498. quas totidem pauperes pullis tunicis indu-
 ti præferebant, cunctas sodalites sole-
 ni ritu obviam processisse, illudque ad Ab-
 batiam S. Dionysii conduxisse. Nullos
 liberos vita superstites reliquerat Caro-
 lus; tres enim, quos ex Anna de Britan-
 nia suscepserat, præmatura mors ante
 annum ætatis quartum abstulit, Filiam
 præterea genuit, nomine Annam de
 Francia, quæ tamen vix nata fatis cesse-
 rat. Unde Aureliæ Dux proximus hæ-
 res, regnique successor salutatus est.

§. V.

*Aureliæ Dux Caroli successor, Lm-
 dovicus XII. nuncupatus.*

Guicciard. Auteliae Dux, qui quarto propinquita-
 tis gradu Carolum contingebat, tum
I. 3. emenso necdum trigesimo septimo æta-
Comm. I. 8. tis anno, Blefis continuo morabatur.
6. 20. Rege vix mortuo Aulici, atque Ministri
Billef. I. 6. c. 1. Ducem adeunt, Caroli obitum nunciant,
 novoque Regi suo obsequium deferunt.
 Nec tamen deerant Optimatum nonnulli,
 qui primo secreta indignatione adeptum
 solium Duci invidebant, demum omnino
 eum a regia dignitate arcendum conten-
 debant, eoquod arma in Regem suum
 sumpsiisset. Alii ex adverso affirmabant,
 Ducem